

2018 MAYIS 17. SAYI

"Aslında her insan bir romandır ve biraz kahramandır. Gün gelir anlar ki, harcadığı tek şey hayalleri değil, zamandır."

Cengiz Aytmatov

**İNSAN HER ŞEYİ ANLATAMAZ.
ZATEN KELİMELER DE HER ŞEYİ ANLATMAYA
YETMEZ.**

İNCİR ÇEKİRDEĞİ

SAHİBİ:

Ömer TUNÇ

MENEMEN ANADOLU LİSESİ (Adına)
Menemen Anadolu Lisesi Müdürü

SORUMLU MÜDÜR YARDIMCISI:

Hatice SOLA Müdür Yardımcısı

DANIŞMA KURULU:

Şefik BOZKIR Türk Dili ve Edebiyat Öğretmeni
Nilay Evgin ÖCAL Türk Dili ve Edebiyat Öğretmeni
Ayçin YILDIRIMER İngilizce Öğretmeni
Hatice YILMAZ Almanca Öğretmeni

YAZIM KURULU & TASARIM

Şefik BOZKIR Türk Dili ve Edebiyat Öğretmeni
İlker Ali TEPELİ Bilişim Teknolojileri Öğretmeni
Aleyna SELÇUK 11-C
Doğuş KAHRAMAN 11-A
Esra AVCI 11-C

KAPAK:

AKIN FOTOĞRAFÇILIK

Bu dergi **13.01.2005** tarih **2569** sayılı
Tebliğler Dergisi'nde yayınlanan Milli Eğitim
Bakanlığı İlk ve Ortaöğretim Kurumları Sosyal
Etkinlikler Yönetmeliği esas alınarak hazırlanmıştır.

İÇİNDEKİLER

<u>Önsöz</u>	1
<u>Cengiz AYTMATOV</u>	2
<u>Lise kategorisinde 1. Seçilen Mektup -Mustafa Asım</u>	
<u>Baykal</u>	3
<u>Değerlerini Keşfeden İnsan Olmak –</u>	
<u>Dursun ÇİLOĞLU</u>	4
<u>Tercihlerimiz</u> Semanur UYSAL	
<u>Sevmek, Huzur – Ecem GÜLER</u>	6
<u>Hiç Yoktan-Ecem GÜLER</u>	
<u>Sevdim Seveceğim –Semanur Uysal</u>	7
<u>En Meşhur Kitap Sözleri</u>	8
<u>Ayrılık – Berfin ÖZDER</u>	
<u>Sen, Aşk-Ecem GÜLER</u>	9
<u>Alabora, Kato'nun Yıldızlar-</u>	
<u>Nuriye Şevval HINCİL</u>	10
<u>Sevmek – Elif ATAKUL,</u>	
<u>8 Mart – Özay ÇETİN,</u>	
<u>Yaşamak – Öznur AĞGÜN</u>	11
<u>Atatürk'ün Cumhuriyet Emaneti Zeki Baş</u>	12
<u>Bir Düşünce Bir Soru Bir Sual</u>	13
<u>Doğa ve İnsan – Sema YILDIZ</u>	14
<u>Önyargı Büşra GÜÇ, Umud – Ecem GÜLER</u>	15
<u>Umutsuz Düşler İnsanı Öldürür – İlkay YALÇIN</u>	16
<u>Yazımı Karıştırılan Bazı Sözcükler</u>	17
<u>Menal Şarkısı</u>	18
<u>İzmir'in İşgali- Özay ÇETİN</u>	19
<u>Çocuk ve Savaş, Biliyorum - Özay ÇETİN</u>	20
<u>İstanbul -Kenan ÖZGÜVEN</u>	21
<u>Pazar Öyküsü Nilay Evgin ÖCAL</u>	22
<u>Furkan Bayır ile Röportaj-Spor Kulübü</u>	23
<u>English Page</u>	25
<u>Gölyazı – Sude KILIÇ</u>	28
<u>Sivas Elleri – Dinçer ÇALIKUŞU</u>	29
<u>Detsche Seite</u>	30
<u>Edebiyat Öğretmenlerinin Kitap Önerileri</u>	32
<u>Spor Takımlarımızın Resimleri</u>	34
<u>TUBİTAK Bilim Fuarı</u>	35
<u>Resim Çalışmalarımız</u>	36

ÖNSÖZ

İncir Çekirdeğinin değerli okurları, değerli öğretmenlerimiz, sevgili öğrencilerimiz, 17. sayıyı çıkarmanın gururunu yaşıyoruz. Geriye baktığımızda okulumuzda çalışmış tüm öğretmenlerimizin emeklerini görmeden geçmek olmaz onları anmak mezunlara anımsatmak ve şu an öğrenimine devam eden öğrencilerimize anlatmak yerinde olur diye düşündüm.

İncir çekirdeği; İlk sayıda yer alan "ürük ölüm" hikâyesi ile heyecan yaratan bu yazım serüveni bazen acı yaşanmışlıkların kaleme dökülmesi, bazen hayatla dalga geçme, bazen de delikanlılık ve genç kızlık çağlarını okulumuzda adımlamış gençlerimizin duygusal şiirleri ve denemeleri ile süregelen bir anılar anlatımı. Sanmayın hepsi unutuldu gitti. Bu dergide yazı yazan öğrencilerimiz bu dergiyi hiçbir zaman unutmamışlardır. Yazı ve şiirlerinin arkadaşları ve öğretmenleri tarafından nasıl karşılanacağını heyecanını her zaman yaşamışlardır. Bu derginin yanında birlikte yaptığımız kültürel ve sanatsal çalışmaların öğrencilerimizin olgunluğa ulaşmalarına yadsınamaz katkılar sağladığını umuyorum. Almanca ve İngilizce bölümü öğrencilerimizin tiyatral gösterilerini, Nasreddin Hoca ve Külkedisi hikâyelerinin Almanca ve İngilizce temsillerini zevkle izledik, yorulduğumuzda "Göğe Bakma Durağında" dinlendik, "Şiirin Rüzgârıyla" hülyalara daldık. Her yıl yapılan "Bahar Konseri" ile Rahime Hocamızın ve okulun yarısının sahneyi doldurduğu muhteşem ezgileri; o öğrencilerimizin sahneye çıkış ve ayrılış düzenleri; başta İstiklal Marşımız olmak üzere Anadolu ezgilerimizin, Bolero, Kalinka ve benzerlerinin flütle seslendirilmesi; spor alanında ilimizi temsilen gittiğimiz bölgesel yarışmalar, her öğle arası yapılan sınıf maçları; Yeditepe konaklamalı İstanbul gezilerimiz; Bilim ve Teknoloji Sergilerimizin son üç yıldır 4006 TÜBİTAK Bilim Fuarları ile süregelen; Şehir içinde ve okulda yaptığımız resim sergileri ile öğrencilerimizin usta ressamlar kadar güzel tuvallere yansıttıkları eserleri; önemli anma ve kutlama günlerinde görevli kulüp öğretmenlerimizin coşku yaşatan çalışmaları... Bu okulda emeği geçmiş tüm öğretmenlerimizin özverili çalışmaları ile mesleğe atılmış yüzlerce ve binlerce mezunumuz bizlere her zaman gurur verecektir. Bizler bir gün mutlaka bu okuldan öğrenci olarak mezun olacağız, öğretmen olarak başka rotalara dümen kıracağız ancak eminim ki bu mekânda bıraktığımız ve bırakacağımız hoş sedalar yaşayacaktır. Ya da biz kendi içimizde yaşayacağız. Bahçemizde yeşerttiğimiz ulu çınarlarda ve çam ağaçlarında hiçbir zaman kuş civıltıları eksilmeyecek.

"9 yaşında babasının Sovyet rejimi askerlerinin kurşunlarıyla öldürülmesini gören ve hep barıştan sevgiden yana düşünceleriyle tanınan dünyaca ünlü Kırgız Yazar Cengiz Aytmatov'un Türk Dil Kurumu ve Türk Tarih Kurumu tarafından edebiyat ta 2018'in Cengiz Aytmatov yılı ilan edilmesi vesilesiyle ünlü yazarı saygıyla anıyor ve dergimizin bu kapağını ona ayırmaktan onur duyuyoruz. Düşüncelerimi okulumuz girişinde yazan Mustafa Kemal ATATÜRK' ün veciz sözüyle bitirmek istiyorum. "Okul genç beyinlere; insanlığa hürmeti, millet ve memlekete sevgiyi, şerefi bağımsızlığı öğretir.

Dergimizin hazırlanmasında emeği geçen başta Edebiyat Öğretmenimiz Şefik BOZKIR olmak üzere Türk Dili Edebiyatı Zümre Öğretmenlerine, yazılarıyla yer alan diğer branş öğretmenlerimize, öğrencilerimize ve dergimizin 17. Sayısının basımı esnasında bize yardımcı olan okul aile birliğine teşekkür ederim. Yeni sayılarda buluşmak üzere. Mayıs 2018

Ömer TUNÇ

"Aslında her insan bir romandır ve biraz kahramandır. Gün gelir anlar ki, harcadığı tek şey hayalleri değil, zamandır."

Cengiz Aytmatov

OKUL MÜDÜRÜ CENGİZ AYTMATOV

Cengiz Aytmatov; Kırgız kökenli yazar (Kırgızistan 1928-10 Haziran 2008, Almanya) doğduğu Şeker Kirovski Köyünde öğrenime başladı, köy

Sovyet'inde kâtiplik yaptı. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra öğrenimini veteriner ve tarım okullarında sürdürdü (1953). Kırgızistan Hayvancılık Araştırmaları Kuruluşlarında görev aldı. Öyküleri önce yerel basında çıktı. Moskova'daki Gorki Edebiyat Enstitüsü'nde gerekli kursları izledikten sonra iki dille de yazmaya başladı. Sovyet Yazarlar Birliği'ne üye oldu (1957); 1963 Lenin Edebiyat Ödülü'nü kazandıktan sonra ünü yurt dışında da yayıldı. 1967'de Kırgızistan milletvekili seçildi. Tek tek çevirilerle başlayan çalışmalar sonunda yurdumuzu ziyaret etme olanağını buldu. Tüm eserleri çeşitli çevirilerle Türkçeye kazandırıldı.

SSCB lideri Mihail Gorbaçov'un başkanlık sistemine göre beş yıl için devlet başkanı seçilmesinden (Mart 1990) sonra oluşturduğu Başkanlık Konseyi üyeliğine getirildi. SSCB'nin dağılması üzerine Rusya Federasyonu'nun Lüksemburg büyükelçiliğine atandı (1992).

Aytmatov, *Gün Olur Asra Bedel* romanının film çekimleri için gittiği Rusya'nın Tataristan Cumhuriyeti'nin başkenti Kazan'da 16 Mayıs 2008 rahatsızlandı ve böbrek yetmezliği teşhisiyle tedavi için Almanya'ya getirildi. Almanya'nın Nürnberg kentindeki Klinikum Nord'da tedavi gören Cengiz Aytmatov, komaya girdi.10 Haziran 2008 tarihinde Nürnberg'de hayatını yitirdi.

Eserlerinden Bazıları: *Cemile* (1959), *Öğretmen Duyşen* (1966), *Beyaz Gemi* (1966), *Toprak Ana* (1966), *Selvi Boylum* (1960), *Erken Turnalar* (1975), *Deniz Kıyısında Koşan Ala Köpek* (1980), *Gün Olur Asra Bedel* (1980), *Fujiyama* (1990).

CENGİZ AYTMATOV'DAN UNUTULMAYAN SÖZLER

"İnsan için en zor olan şey, her gün insan kalmaktır"

"Gün gelir ve anlar ki insan; Yaşadığı her şey bir yalandır! Geriye vazgeçemediği bir aşk ve kabullenemediği bir yalnızlık kalır."

"Aslında her insan bir romandır ve biraz kahramandır. Gün gelir anlar ki, harcadığı tek şey hayalleri değil, zamandır."

"Bir insanın kaderi, dağdaki patika gibidir; bazen çıkar, bazen iner, bazen de dibi görünmeyen bir uçurumun başına gelir durur. İnsan tek başına böyle yolda yürüyemez. Ama birleşenler, birbirlerine omuz verenler her engeli aşar."

"İnsan her şeyi anlatamaz, zaten kelimeler de her şeyi anlatmaya yetmez. "

"Mutluluk, yaz yağmuruna benzemez, umulmadık anda birden bire boşanmaz insanın tepesinden. Azar azar gelir. İnsanın hayata ve çevresine karşı davranışları getirir mutluluğu, azar azar, birike birike. Gerçek mutluluk böyle doğar."

" Kadın kapris yapıp alınganlaşıyorsa sorun yok. Bir çözüm aradığını gösterir bunlar. Bil ki asıl sorun, sustukları zaman başlar."

" Durun! Kan dökmeyin!"

" Mide beyinden akıllıdır. Çünkü mide kusmayı bilir, beyin her pisliği yutar. "

" Bir dal kırılmış ne çıkar, yeter ki çınarın gövdesi sağlam kalsın. "

" Evet, Gök-Tengri'nin parmağı gibi üzerinde bir bulut dolaşacak, senin yeryüzündeki yüce görevini kutsayacak. Ama bu bulutun ortadan kaybolmaması için dikkat edecek, özen göstereceksin. Çünkü bu bulutu yitirirsen bütün kudretini de yitireceksin... "

LİSE KATEGORİSİNDE 1. SEÇİLEN MEKTUP

Bir tanıdığa, bir akrabaya, bir sevene dolayısıyla bir adrese yazılır mektup; sen Mustafa Fehmi Kubilay, devrimin şehidi, benim ağabeyim, adresi Anadolu olan öğretmenim, vatan aşığı askerim. Türk halkı olarak sana teşekkür ediyoruz. İsyancılara silah çekmeden önce karşında kana susamış gericiler olmasına rağmen onları uyardın. Yaptıklarının yanlış olduğunu anlatmaya çalışarak onları çıktıkları yoldan döndürmeye çalıştın. Silahını çekmeyi belki de hiç düşünmedin. Sen böylelikle kendine ve asıl mesleğine yakışanı yaptın. Ne yazık ki onlar sana kulaklarını tıkadılar, yobazlaştırdıkları dinimizi şekilden şekle sokarak karşında durdular. Dini kullanarak sana saldırdılar, kendilerine yakışan bir şekilde de cezalarını çektiler. Onlar tarihe canavar olarak, sense bir kahraman olarak geçtin. İşte Mustafa Fehmi Kubilay'ı ben ve benim gibi düşünenler bir kahraman olarak tanıyoruz. Devrimin kahramanı... Sana borcumuz olan teşekkürümüzü kalbimden geçen birkaç sözle ifade etmek istiyorum.

Destanın Anadolu'nun her köşesinde yankılanmaktadır. Sen devrimin subayı, bu ülkeyi içten ve dıştan bölmeye çalışanlara karşı, gericilere karşı nasıl mücadele verileceğinin en sağlam örneğisin. Asla unutulmayacaksın. Laik Türkiye Cumhuriyeti; Bekçi Hasan ve Bekçi Şevki, Astsubay Kıdemli Başçavuş Ömer Halis Demir, Polis memuru Fetih Sekin ve senin gibi kahramanların ilhamı ve başarısı ile sonsuza kadar büyümeye devam edecektir. Uğrunda seve seve canınızı verdiğiniz Cumhuriyet'imiz büyüdükçe sen ve senin gibi daha nice kahramanların şanı artacak, sizler bizden sonraki nesillere örnek olarak anlatılacaksınız.

Şüphesiz ben ve benim gibi öğrencilere sizin gibi kahramanları model alıp laik Türkiye Cumhuriyeti'ne laik bir vatandaş olmak yaraşır. Sizlere olan borcumuzu ancak bu şekilde ödeyebiliriz, yücelttiğiniz değerleri ve vatanın bölünmez bütünlüğünü koruyup yücelterek. Lise son sınıf öğrencisiyim. Seneye üniversiteye gideceğim. Yandaş değil, gerçek bir gazeteci olmak istiyorum. Bunu istememdeki amaç düşüncelerimi özgürce ifade etmek istememdir.

Yaklaşık altı yıldır Menemen'de yaşıyorum. İsmi duyun hikâyeyi dinleyince kimi zaman gözlerim doldu, kimi zaman tarifi güç hislere büründüm. Adını verildiği kışlanın ve orda bulunan anıtın önünden her geçişimde tekrar tekrar farkına vardım ve farkında olmaya devam edeceğim: şu anda özgürsem, umutlu ve mutluyum hepsi sen ve senin gibi vatani müdafaa uğruna canını veren büyük kahramanların sayesinde. Siz o dönemde Atatürk ilke ve devrimleri uğruna nasıl savunduysanız vatani, hala varlığını sürdüren bu gerici tehlike karşısında ülkemizin geleceği için ben de bu dönemin Mustafa Fehmi Kubilay'larından biriyim. Ben ve benim gibi düşünenler, bölücü güçlere karşı canımız pahasına mücadele etmeye devam edeceğiz. Dinimizin gerçek değerlerini ortaya koyup bir daha böyle suiistimallere fırsat vermeyeceğiz. Her zaman adaletten ve demokrasiden taraf olacağız. Huzur içinde yat şehidim, gözün arkada kalmasın. Sen merak etme, görevini bizzat Türkiye Cumhuriyeti gençleri almakta.

Vatan bizlere emanet.

Mustafa Asım BAYKAL

12 D

DEĞERLERİN DEĞERİNİ KEŞFEDEN İNSAN OLMAK

Gelenek ve kelamı kibar insanı kâinatın özü ve bütün yaratıkların gözbebeği olarak görürken onu eserlikten insanlığa doğru evrilmesiyle yüceltiyor. Etten ve kemikten biyolojik bir varlık olan beşerilikten, ilahi nurun tecelli ahı olarak arşa yükselen insan olmak mertebesi. Yani insan olmaya namzet beşer acaba iktisadi sistemin içinde nesneleştirilmeye çalışılırken beşer insan olabilmeyi başarabilecek mi?

İnsanın günümüzde' homo economicus olarak tanımlanması onun öznenen ziyade nesne olarak görülmesine yol açmıştır. Birey eylemi gerçekleştirirken karar verme aşamasında etik normları dikkate almadan fırsatçı bir yaklaşımla salt bize en fazla fayda sağlayanı tercih etme eğilimi gösterir. Bu da insanın değerli olan olmaktan çıkarıp önemli olana doğru indirgenmesi demektir. Konunun daha iyi anlaşılması açısından 'Önemli' ve 'Değerli' kavramlarını açıklamakta fayda var.

Sıraya koyabildiğimiz ve herhangi bir şeyden dolayı sevdiğimiz şeye' önemli' bir sebebe bağlı kalmaksızın sevdiğimiz şeye 'değerli' diyoruz... Yani zatından dolayı değil de gayrından dolayı sevdiğimiz ve istediklerimiz önemli.

Bizzat zatından dolayı sevdiğimiz ve arzuladığımız şeyler 'Değerlidir'. İnsan değerlidir. Peki, tüketim çağında nesneleşmekten nasıl kurtulacak? Dinler ve ideolojiler bizi tüketilen bir nesne haline gelmekten uzaklaştırmayacaksa değerimizi haykırmayacaksa ne işimize yarar. Hikmet mektepleri insanı özne olarak tanımlarken ve onu önemli değil de değerli olarak bize tarif ederken onu nesne haline getirenlerle savaşmayı göze almak durumundayız. Aksi taktirde özümüze ve varlık yapımıza uygun olana ihanet etmiş oluruz. İnsan için en büyük tehlike kendisine yabancılaşarak nesneleşmesidir. İnsan insan olmak bakımından kendisini kendi ayakları üzerine dikti. (homo erectus) Bunu yaparken de özellikle sanayi devrimiyle birlikte birey her türlü dış otoriteyi dışarıda bırakarak ayakta durmayı başardı. İnsanı farklı kültürlerin var olanaklarını ihmal edecek şekilde tek biçimlendirmeye ve tek bir zihniyetle bakışa götürmek onu cüzlerden hareketle karar vermeye yönlendirir ki bu da bütünü görmememize ve yanılmamıza sebep olur.

Entelektüeli sınırlı tecrübi bilgi ve rasyonel bakışla bilimsel kalıplar içinde tutan ve kendi özünü buluşmasına engel olan tavır onda tevarüs ettiğinde tek biçimlendirici ve genelleştirici olan o taraf farklılıklardan doğmuş olabilecek bir zenginliği ortadan kaldıracaktır. Spritüel otoritenin ortadan kalkması bir nevi kutsalın tamporel olanla alaşağı edilmesi insanda bir şeyler kazandırmak yerine onda boşluklar bırakmıştır.

Geleneğin küçümsenerek dışlanması insan tecrübesinin yüz yıllardan beri getirmiş olduğu zenginlikleri de göz ardı etmesine neden olmuştur. Sanayi devriminden sonra insanı iktisadi hayatın bir parçası olarak görülmesi insanın sadece iktisadi bir varlık olarak düşünülmesi çok büyük bir hataydı. İnsan salt biyolojik varlık olarak tanımladığımızda hata yaparız. Zira tanım efradını cami ağyarını ise mani eylemelidir. İnsanın biyolojik tarafının yanında metafiziksel boyutuyla, iç zenginliğiyle, sanat hayatıyla ortaya çıkardığı rasyonel ve irrasyonel bağlantısı vardır.

Birey iktisadi hayat için düşünölen araç haline gelmişse insanın kendisiyle yabancılaşması söz konusu olacaktır. Siyasi ve ekonomik çıkarlar için yapılan 1. ve 2. Dünya savaşları insanlığın gördüğü en büyük savaşlardır. Bu savaşlarda insanların neden savaştığını bilmeden ölmesi bizim yeni bir bilince ulaşmamız gerektiğinin en açık örneğidir.

Ekonomik zenginliklerimizin ve refah seviyemizin artması bizi insan olmazlığımız bakımından ahlaki seviyemizin bir üst seviyeye çıkmasına katkı sağlamış mıdır? Hangi seviyede bulunduruyor. Bu ikisi arasında tam bir mütakabiliyet olmasa da değerlerden yoksun bir ilerlemenin dünyayı ne hale getirdiğı de ortadadır. Bazı hayvanların nesillerinin tükenme tehlikesi, ekolojik dengenin bozulması ve silahlanmaların hızla artması değerden yoksun bir ilerlemenin neticesidir. Bununla beraber insan için en büyük korku insanın insan olmak bakımından kendisine yabancılaşmış olmasıdır. Endüstrileşmeyle beraber şehirlere göç eden nüfus doğal olandan yapay olana doğru hareket ederken kendinden de uzaklaşmış olmuyor mu? İnsanın zaman geçtikçe daha hesaplayıcı ve daha hoyrat bir hal aldığı kabul edilemez bir gerçek. Mark'ın kuramına göre 'İnsan doğaya ne kadar yabancılaşırsa o kadar toplumsallaşır, ne kadar toplumsallaşırsa da o kadar kendine yabancılaşır.'

İnsan nesnelere dünyasıyla iç içe yaşıyorken nesnelere ne kadar bizim hâkimiyetimiz altındadır. Yoksa bizler de nesnelere dünyasının bir nesnesi haline mi gelmekteyiz. Bunu tüketim üzerinden düşünürsek maddi refah ekonomik anlamda kendisini öyle bir noktaya bağılıyor ki siz iktisadi manada yalnız özne olmuyor fakat tüketim alanında o keyfiyetin bir tüketim nesnesi haline geliyorsunuz. İnsan için en büyük tehlike akıl ve irade sahibi olması ve ruhi bir derinliğinin olduğunu söylediğimizde hangi fonksiyona sahip olduğumuzu sorgulamanız gerekir.

Gündemde tutulması gereken bireyin anlam ve değer verme aktörü olduğunu unutmaması gerektiğidir. Kendi sorumluluğumuzu kendi özgürlüğümüz dolayısıyla üzerimize alan bir varlık haline gelmeliyiz. Bu özgürlük ben varım ve yaparım edasıyla ortaya konan bir özgürlük değildir. Bu özgürlük değerlerimiz dolayısıyla yine bize kazandırılan bir özgürlük olmalıdır. İnsan bir değer varlığıdır. Ve bu değerlere bağılılığı dolayısıyla o insandır. Özgür bir insan olarak o değerleri yeniden keşfetmelidir.

Görevimiz her şeyin bedelini bilen ama değerini bilmeyen olmak yerine, önemli olanın değersiz ve fakat değerli olanın önemsiz olduğunu anlamak olmalı. Kendimizden mahrum kalmamak değerli olanın peşinden gitmekle mümkündür.

Değerlerin değerini bilen ve değerli olanın peşinden giden olmak dileğiyle hoşça kalın.

Dursun ÇİLOĞLU
Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni

TERCİHLERİMİZ

İnsanlığın nereye gittiğini anlayamıyorum. Sanki kötü olmak için çabalyorlar. Her insan temiz doğar. İyilik insanın içinden gelir, kötü olmak ise bir seçimdir. İşte bizim asıl sorunumuz. Biz neden kötü olmayı seçiyoruz? Neden bunun için çabalyoruz? Öyle bir hal almışız ki iyi olan iyi düşünen insana "enayi" diyebiliyoruz. Peki, kaçımız mutlu? Ne alaka diye düşünebilirsiniz fakat insan iyi oldukça mutludur. Kandırmayalım birbirimizi, bu zamana kadar hangi kötü insan gerçekten mutlu olmuş. Nerde görülmüş kötü insanın mutlu olduğu, nerde görülmüş kötülük olunan yerde mutluluk olduğu...

Ben size iyilikle mutluluğun arasındaki ince çizgiden sesleniyorum. Bu o kadar ince bir çizgi ki baktığınızda saydam bir cam gibi...

Bahsettiğim iki seçenekten doğru olanı seçtik diyelim. Aklımıza gelecek olan diğer bir soru, nasıl iyi biri olacağım? Bu soru bizi korkutmamalı çünkü bizimler doğan bir güç var. Bu gücü en iyi tabi ki de biz kullanabiliriz.

Mesela yerde gördüğümüz taşı kaldırmakla işe başlayabiliriz.

Semanur UYSAL
11-B 161

SEVMEK

Soğğun içe işlemedi gibi seni sevmek,
Üşümek gibi tıpkı...
Buz tutmuş hava da,
Nefesin buhar yapması gibi.
Bakmak gözlerine,
Sıcakla buluşmak gibi ardından...
Mevsim kış,
Lakin her bakışın yakar içimi.
Rüzgar mesela,
Sırf saçlarını dağıttığı için güzel.
Güneş gözlerini kıstığında,
Kayboldukları için varmış gibi.
Yazın alevi de güzel yüze çarpan,
Kışın ayazı da varlığında.

Ecem GÜLER
12-E 962

HUZUR

Kelimelerin tükenme sebebiydin sen.
Evren senin adını fısıldarken içime,
Rüyalar da görmek kadar saçmaydı aşk.
Eskileri unutturan gülüşlerin vardı
Marifet mi bilinmez ama gülüşlerini
huzur veren.

Ecem GÜLER
12-E 962

HİÇ YOKTAN

Hiç yoktan yere gelir aklına
İçtiğin kahvenin son yudumunda
Yürüdüğün yolun karşı bankında
Yahut bir şarkı nakaratında belirir
Yutkunmayı zorlaştıran o his
Tam da o zaman çıkar meydana
Tarif edemediğimiz.
İşte tam şurası diye gösterdiğimiz yer.
Heveslerle doludur aslında
Geçmişle, özlemle, ümitlerle...
Canımızı yakan bir ya da birileri değildir
Çünkü bir insan bir başkasının canını
acıtamaz.
Bizi üzen şey yaşanmışlıklardır,
Yarım kalmışlıklardır,
Keşkelerdir.

Ecem GÜLER
12-E 962

SEVDİM SEVECEĞİM

Bir gün gelir de beni hatırlarsan
Beni görmeye gel sevgilim.
Eğer bu dünyadan geçmiş olursam
Beni mezarımda bulursun sevgilim.

Bu seni son anımsayışım,
Sana bir daha yazamayacağım.
Senden ayrılmak zor olsa bile
Bu mecburum ayrılacağım.

Seni unutmayacağım, vaktim gelmiş olsa
bile
Seni unutmak mümkün mü? Bana söylesene
O mavi gözlerini her görüşümde,
Kalbime saplanıyor mızrağın yine.

Sakın benim için ağlayıp üzülme,
Ne olursa olsun bana küsme.
Sen kendi yoluna ben kendi yoluma
Ağlatma üzme gözlerini, sevdiğin için bile.

Mavi gözlerini hüznü görmeyeyim,
Ağlama ne olur vasiyetim benim.
Seninle geçen yıllarım için,
Ne beni unut ne de unutma diyebilirim.

Sana aşkı son nefesimde itiraf ediyorum
Bunun için beni başısla sevgilim.
Seni tanıdığım o günden bu güne kadar
Hep sevdim seveceğim sevgilim.

SEMANUR UYSAL 11-B 161

EN MEŞHUR KİTAP SÖZLERİ

"Hoşça kal" dedi tilki. "Vereceğim sır çok basit: İnsan ancak yüreğiyle baktığı zaman doğruyu görebilir. Gerçeğin mayası gözle görünmez." KÜÇÜK PRENS-SAİNT EXUPERİ

"Çıkarları için fırsat oluşturmaya çalışanlar sonunda mutlaka hırpalanırdı." AEDEN-AZRA KOHEN

" O güzel insanlar o güzel atlara binip gittiler..."

YAŞAR KEMAL- DEMİRCİLER ÇARŞISI CİNAYETİ

"Senin bu kadar mutlu olmana ancak senden bir şey almaya hazırlandıkları zaman izin verirler."

KHALED HOSSEİNİ-UÇURTMA AVCISI

"Kelimeler... Kelimeler albayım, bazı anlamlara gelmiyor." OĞUZ ATAY- TEHLİKELİ OYUNLAR

"İyilik demek kimseye kötülüğü dokunmamak değil, kötülük yapacak cevheri içinde taşımamak demektir." SABAHATTİN ALİ-İÇİMİZDEKİ ŞEYTAN

"Dünyada bana hiçbir şey, tabiatın melül bir insanın zorla gülmeye çalışması kadar acı gelmemiştir." SABAHATTİN ALİ-KÜRK MANTOLU MADONNA

"Hâldeki ne şeytani azimim, ne şeytani? Bu bizim gururumuzun, salaklığımızın uydurması... İçimizdeki şeytan, pek de kurnaz olmayan bir kaçamak yolu... İçimizde şeytan yok... İçimizde aciz var... Tembellik var... İradesizlik, bilgisizlik ve bunların hepsinden daha korkunç bir şey var: hakikatleri görmekten kaçma itiyadı var..." SABAHATTİN ALİ-İÇİMİZDEKİ ŞEYTAN

"Yalnızlık dünyayı doldurmuş. Bir insanı sevmekle başlar her şey, ama burada her şey bir insanı sevmekle bitiyor" SAİT FAİK ABASIYANIK-ALEMDAĞ'DA VAR BİR YILAN

"Özgürlük iki kere ikinin dört ettiğini söyleyebilmektir. Eğer buna izin verilirse gerisi kendiliğinden gelir." 1984-GEORGE ORWELL

"Genellikle, kavrayış ne denli fazlasıyla, yanılma da o ölçüde fazladır: Zekâ ne denli fazlasıyla, akıl o ölçüde azdır." 1984-GEORGE ORWELL

"Haklı olanı güçlü kılmadığımız için güçlü olanı haklı kılıyoruz..." SERENAD-ZÜLFÜ LİVANELİ

"İnsan şehirde kalabalık içinde yalnız olabilirdi ve şehri şehir yapan şey de zaten kalabalık içinde insanın kafasındaki tuhaflığı saklayabilme imkânıydı." KAFAMDA BİR TUHAFLIK-ORHAN PAMUK

"Yaşama derinlere inerek bakacak olursanız, ümitsizlikle her zaman karşılaşsınız."

NIETZSCHE AĞLADIĞINDA-IRVIN D. YALOM

"Ertelemek, yaşamın mayasını kaçıırır. Kızdıysan bağır, seydiysen söyle, özlediysen arkasından koş." ŞEMSPARE-ELİF ŞAFAK

"Bu kan denizinin üzerinde duran cehenneme sözde dünyamız diyoruz." OBİTO UCHİHA-NARUTO

"Yakından tanıdığında bütün insanlar iyidir, Scout." BÜLBÜLÜ ÖLDÜRMEK-HARPER LEE

"Sakin kimseye bir şey anlatmayın. Herkesi özlemeye başlıyorsunuz sonra."

ÇAVDAR TARLASINDAN ÇOCUKLAR-J.DSALİNGER

"Çünkü duygularımız bizi aldatır. Etrafımızı kuşatan şeylerle aramızdaki yegâne bağ zekâmızın ürünü olan düşüncelerimizdir." FEDAILERİN KALESİ ALAMUT-VLADİMİR BARTOL

"Kötülük dünyada değil insanın yüreğindedir. Yüreğini kolla, ölmeden çürüyorsun."

GABRIEL GARCİA MARQUEZ-YÜZYILLIK YANLIZLIK

AYRILIK

Bırakma beni. Evsiz, yurtsuz bırakma beni.
Sevgisiz, aşksız bırakma beni.
Gitme benden. Huzurumu, mutluluğumu alma benden.
Bitme içimde.
Unutturma kendini . Özletme eski günleri.
Hayal olup, üzme beni.

Seviyorum, sende sev beni.
Canımsın, benim can parçasısın.
Nefes alamam eğer gidersen,
Gidip de öldürme beni.

Ya geç kalırsak birbirimize?
Ya geç kalırsak sevgimize?
El değmesin ellerine,
El değmesin yüreğine.

BERFİN ÖZDER
12-B 771

SEN

Geldin,

Yine darmadağın oldum ben.

Gülüştün bir kez daha hatırlattı bu gün,
İnatla tekrarladım unutturum lafını.

Ama gel gelelim unutmazmışım,

Sen yine şiirler yazdırabilirmişsin bana.

Yine fark etmeden.

Gözlerimin içi gülermiş seni görünce,

Zaman geçer,

Sen hep kalırmışsın bende.

ECEM GÜLER

12-E 962

AŞK

Aşkı en güzel bir beklentisi olmadan seven anlatabilir. Tek bir kişiyi sevmez çünkü o rüzgarı sever mesela, sırf dokunamadığı saçlarının içinden geçtiği için. Küçük olan gözlerine güneşte daha da kıstığı için güneşi sever. Aynı göğün altında olduğundan kafasını her kaldırdığında bir başka bakar gökyüzüne. Yıldızlar artık daha parlaktır. Yıldızları sever. Gerçekten aşıkça eğer, kirpiğinin gölgesini bile sevebilir insan. Çok bir şey aranmaz aslında. Yeri gelir çay içerken kaldırdığı serçe parmağına sevdalanır.

Belki de sevmelerin en güzelidir bu. Karşılık beklemeden. Onun sevme ihtimalini değil de onu sevmeyi sevmektir.

ECEM GÜLER 12-E 962

ALABORA

Ufaktan ufağa kızıla çalan güneş kavuruyordu derin ummanları birer birer. Dövüyordu dalgalar serin sulardaki meçhul yaratıkları.

Ufuktan esen o deli fırtına alıyordu beni benden. Kaptan dümeni kırıyor kırmasına ama nafile. Artık gemi su almaya başladı. Heyecan dorukta. Nefesler tutulmuş, kova kova suları boşaltmaya çalışıyorlar. Çocukların sesleri martı seslerini boğuyor o sisli muzlimin siğ derinliklerinde. Hortuma dönüßen fırtınanın o karanlık sesiydi. Ne bir yardım ne bir ışık vardı o muzlim ve kaçak gemide.

Ancak süngerden şişme can yelekleri vardı. Kaptan bağıırıyordu:

-Alabora, alabora! Diye.

Gemi bir sağa bir sola yalpalanırcasına gömülüyordu. Ortalık kan kırmızısıydı.

Ne bir ses ne bir kişi vardı ortalıkta.

O günden sonra bir efsane oldu alabora.

Gömüldü o derin ummanlara
Elveda küçük çocuk sana...
Aylan Bebek'in anısına....

Nuriye Şevval HINCİL

9-D 382

KATO'NUN YILDIZLARI

Bilinmez bir fotoğraftır gelecek. Ufak bir iz bırakır o koçça yüreğine. İleride baktıkça onu hatırlarsın. Nitekim içinizde ufak bir özlem belirir. Bilip bilmeden çekersin o fotoğrafı. Maksat hatıra. Yine bir hatıraydı o fotoğraf. Ama son hatıra. Belki içlerinden bazıları bir daha gelmeyecekti. Topu topuna on üç kişi. Dile kolay. Hepsi can. Yazılmıştı bir alın yazısı. Haykırıyordu dağa taş:

On üç kişiydik biz o gün,
Şehadetin selametle alınımıza ilmek ilmek
işlendiği gün,
Kanla, terle savaşıyorduk ecelle,
Kim derdi ki ölümüne bir tel sebep olacak,
Şehitlik hepimize nasip olacak.

Bir tele dolandı helikopter
Ateş aldı delice
Korkmadık hiç birimiz, şehit olduk hepimiz.
O ateş ki helikopterin değil anaların yüreğini
dağlayan ateşti.

Kato dağı inledi çıldırmışçasına,
Türk bayrağı çekildi,
O korkulu gafillerin rüyasına,
Anam ağlama!
Hatıra olsun! Bu benden sana!

Elveda Kato'nun yıldızları!
Elveda tüm kahramanlarımıza!

Nuriye Şevval HINCİL

9-D 382

SEVMEK

Sevmek bazen;
Bir insanı,
Yahut bir kuşu.
Beklentisiz, karşılıksız sevmek.
En doğalından,
En safından sevmek.
Karşına çıkan engellere,
Göğüs germek.
Sevmeye devam etmek için direnmek.
Bir bataklıkta,
Çırpındıkça batmak adeta.
Seni sevmek...

ELİF ATAKUL
11-B 107

8 MART

Günlerden biri,
Sanki diğer her gün gibi
Ama değil.
Bir kadının onuru,
Onun çiçeklerle süslenmiş elbisesi.

Günlerden biri,
Farksız gibi geliyor kulağa
Ama değil.
Bir kadın ve onun,
Güneş gibi parıldayan gülümsemesi.

Güzeller güzeli bir kadının
Kapıda seni karşılaması gibi
Seni büyüten ananın,
Sana şefkatle sarılmasından ötesi
Yağmur sonrası açan gökkuşağı gibi
Bir gün.

Özay Çetin
10-E

YAŞAMAK

Yaşamak bir andır. Zaman geçer üstünden, anı olur. Dertler derya iken yüzmeyi öğrenir kendi denizinden çıkıp başkalarınınkine açılırsın. Yüzmeyi öğretmek için çabalar, en kötü ihtimalle boğulmasını önlersin. Zaman geçer anın üstünden. Eskiden olsa hüngür hüngür ağlayacağın olaylar karşısında tepkin bir köşede oturup sessizce geçmesini beklemek olur. Sahiden bunun adı büyümek mi? Öyleyse büyümeyelim biz, ben büyümek istemiyorum. Ah, nasıl da unutmuşum seçim hakkımız yoktu değil mi? Büyümek, bir mecburiyet. Öyleyse aksın zaman, birileri doğarken ölsün bir başkaları. Biz büyüyelim acılarımızda bizimle birlikte... umutsuzluğa kapılma. Dedim ya, yaşamak bir andır. Belki yarın açamayız gözlerimizi hayata. Bu büyümek işi de biter. Sonuçta Nazım Hikmet'in de dediği gibi: "

Büyümez ölü çocuklar."

Öznur AĞGÜN 10-E 510

ATATÜRK'ÜN CUMHURİYET EMANETİ

Yüce Türk milletinin benliğini ve kimliğini taşıyan, bağımsızlığımızın en önemli sembolü, üzerine yıllardır türlü türlü oyunlar oynanan, izlenen tartışmalı politikalara karşı milletinin her geçen gün kutuplaşmamak adına daha fazla direnmeye çalıştığı taşı toprağı altın olan eşsiz ülkemizin muhafızı, Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün biz Türk Gençliğine emaneti, İlelebet payidar kalacak olan Cumhuriyetimiz 94. Yaşına girmeye adım adım yaklaşıyor.

Cumhuriyet Bayramı coşkusunun tüm yurdu yavaş yavaş kucaklamaya başladığı şu günlerde, batan ve yarın yeni umutlara doğacak olan güneşe bakarak bir kez daha anımsadığım Cumhuriyetimizin bizlere sunduğu aydınlığa kavuşmamızı sağlayan Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarına birkaç cümle ile ödenemeyecek şekilde borçlu olduğumuzu bildirmeyi isterim.

Geleceğimiz ve yarınlarımız adına canınızdan, hayatınızdan feragat ettiğiniz ve tarihe adlarınızı altın harfler ile yazdırarak bizleri vatan toprağına kan ile sulayan şehitlerin torunları olmak ile gururlandırdığınız için,

Taht üzerindeki zatın iki dudağının arasından çıkan emirleri sorgulayamadan yerine getirmekten başka çaremiz olmaması gibi korkunç bir durumdan bizleri kurtardığınız için,

Yedi düvele karşı saniye düşünmeden göğüs göğse yokluk içerisinde çarpıştığınız ve bir an bile olsun geri adım atmadığınız için,

Talihsiz bir şekilde ellere teslim edilen vatan topraklarının elden gitmemesine göz yummadığınız ve bu teslimiyet gafletine karşı sessiz kalmadığınız için,

Şerife Bacılar, Nezahat Onbaşılar, Halime Çavuşlar, Hafız Selmanlar, Gördesli Makbuleler, Emir Ayşeler, Kara Fatmalar, Tayyar Rahmiyeler çıkardığınız ve kadını, kadın olduğu için hor görülüp geri plana atılmaktan kurtardığınız için,

Bir milletin cehaletten ve geri kalmışlıktan sıyrılmasına kıvılcım olup çağdaşlığın kapılarını araladığınız için,

Bir milletin kurtuluş destanı olduğunuz için,

Ve en önemlisi Atam, sana bu milletin lideri olduğun kaderini değiştirdiğin için,

Binlerce defa teşekkür etsek, ne kadar minnet eylesek azdır. Borcunuzu ödeyemeyeceğiz...

ZEKİ BAŞ 11 B 89

BİR DÜŞÜNCE, BİR SORU, BİR SUAL

Hayat, ömür, yaşanmışlıklarımız ve yaşayacaklarımız özellikle her şeyin başında olan biz gençlerin kafasını sürekli kurcalamakta olan bir soru: Geleceğim nasıl olacak? Hayatın belki de en tatlı ve en eğlenceli yıllarını yaşayan biz gençler zamanımızı bizden yaşça büyük insanların bize biçtikleri gelecekleri değerlendirmeye çalışarak ve bunları belirli kalıplar içerisine sığdırarak kabul etmeye çalışmakla geçiriyoruz. Uğraşacağımız iş, kurabileceğimiz bir aile yaşayacağımız yer ve iş-ev arasında mekik dokumak ile geçen yıllarımızın bizi yavaş yavaş yaşamımızın son yıllarına doğru ilerletmesi... Sürekli yarını düşünerek yaşamaya benimsemiş planlı olarak nitelendiren insanların gelecek adına bizler ile girdikleri uzun tartışmaları yanında "anı yaşa" şeklinde etrafa empoze edilmeye çalışılan mesajlar ile bu tarz insanları protesto eden insanlar da yine bizlerin gelecek adına düşlediği hayallerin kafamızda yoğrulması adına birkaç kelime eden kişiler olacaktır. Herkesin kafasında üç soru ile "Neyim? Ne olmalıyım? Olmak için ne yapmalıyım?" soruları ile sözcüklerde somutlaşmaya çalışan bu düşünceler inşaları yine insanın kendi doğasında olan daha iyisini istemenin ve bir an önce hedefe ulaşmanın sabırsızlığıyla tarih sahnesinde kendine yer bulan ilk insanlardan beri ister istemez insanlık adına kötü olarak nitelendirilen kirli işlere yönelmiştir.

Peki, en son neden bahsetmiş olduğum, ister istemez kötü ve kirli işlere yönelen insan demişken Yugoslav sinemasının önemli bir karakterini sizlerin gözleri önüne sererek örneklendirmek isterim. Daha önce üzerinde durduğum biz gençlerin geleceği adına yapmaya çalıştıkları planlamalar değil, sadece ama sadece kardeşinin rahatsızlığını düzeltmek adına kendi geleceğini feda eden bu karakterimiz "Perhan" sizce çıktığı bu yolun başındayken bir suç çetesine karışacağı ve hayatının genç yaşında bir tren vagonunda göğü seyrederek biteceğini tahmin edebilir miydi? Bence edemezdi.

103 yıl önce 1915'te bu kahramanlar Çanakkale topraklarında henüz çocuk yaşında, henüz 15 yaşlarında iken canını alçak düşmanların hain saldırılarına teslim edeceklerini birkaç yıl önce baba ocağındayken tahmin edebilir miydi? Hayır, bence yine edemezlerdi ama babalarının ve dedelerinin şehit oldukları Çanakkale topraklarına ellerinde tüfekte giderken "Nereye?" "Ölüme..." yanıtını emin bir şekilde vermekten de çekinmemişlerdi. İşte biz gençler önümüzdeki yıllar hakkında kendi kendimize hükümler vermeyi bir an olsun bırakmazken Çanakkale kahramanları "Ölüme gidiyoruz." diyerek korkusuzca cepheye koşarken kendi sonlarını düşünmüşler miydi?

ZEKİ BAŞ 11 B 89

DOĞA VE İNSAN

Doğa; canlı ve cansız varlıkların bir arada bulunduğu bir ekosistemdir. İnsanlar da bu ekosistemin parçasıdır. Canlılar yaratılışlarından beri doğayla iç içe yaşamışlardır. Birçok şeyi doğadan öğrenmişlerdir. Örneğin; ilk yemek kaplarını topraktan yapmışlardır. Uzun yıllar sonra ağaçlardan kâğıt, kâğıtlardan kitap ve defter yapımını öğrenmişlerdir. Bu sayede çanak, çömlek yapımını öğrenmişlerdir.

Doğadan öğrenilenler insan yaşamını kolaylaştırmaya devam etmiştir. Ancak ağaçlar, defterler, kitap yapabilmek için her kesildiğinde insanlar tasarrufun ve geri dönüşümün önemini anlayamamışlardır. Etraftaki arazilere gökdelenler dikip yeşilliği yok etmişlerdir. Tarım arazilerini de imara açmak çarpık kentleşmeye neden olmuştur. Deprem veya diğer doğal afetlerde afet sonrası kentleşme olmuştur ve birçok ağacın yıkılmasından kaynaklı doğal afetler olmuştur. Her sokak başlarına, parklara, bahçelere konulan çöp kutuları işlev görmemektedir. Çünkü insanlar çöplerini çöp kutularına değil de caddelere, sokaklara, boş arsalarla atmaktadırlar. Bırakılan bu çöpler doğa da çok uzun bir süre çözünmemektedir. Plastiklerin doğada çok uzun bir süre çözünmemesi insanlara ve diğer canlılara zarar veriyor. Ekosistemde var olan canlılardan bir tanesinin tamamıyla yok olması ekosistemdeki tüm canlıların yok olması demektir. Bundan anlayabiliyoruz ki bilinçsizce yapılan bir hata doğanın ve içindeki canlıların yok olmasına sebep olmaktadır. Ortaya çıkan bu sonuçları değiştirebilmek düzeltilebilir yine insanın elindedir. Yapılabileceklerin en başında doğa ve hayvanları koruyabilme konusunda bilinçlendirilmelidir. Bu konu da il ve ilçelerdeki belediyelere ve diğer toplum kuruluşlarına büyük bir görev düşmektedir. Belediyeler, sivil toplum kuruluşları geri dönüşümü ve tasarrufu özendirilecek konferanslar düzenlemelidirler. İllerin, ilçelerin belirli yellerine kâğıt, cam, plastik ve diğer geri dönüştürülebilirler daha çok çöp kutuları konulmalıdır. Gençlere ve çocuklara daha çok aktivite yapılarak daha çok bilinçlendirilmeliler. Geri dönüşüme katkıda bulunmaya yönelik bu uygulamalarla birlikte yavaş yavaş daha temiz bir hale gelecektir. Bu amaçta toplumun da önemli bir yeri vardır. Bunlara da örnek verilirse; çevredeki ağaçlandırma çalışmalarında destek verilmeli, hatıra ormanlarına katkıda bulunabilme gibi görevler üstlenilebilir.

Unutulmamalıdır ki dünya insanlara önceki kuşaklardan emanettir. Dünya da yaşayan insanlar da dünyayı kendinden sonraki nesillere emanet olarak bırakacaktır.

Sema YILDIZ
9D- 390

ÖN YARGI

Ön yargı, bir kimse ya da bir olay hakkında peşin hükme varılmasıdır. İnsanların çoğunun diğer kişiler ve kavramlar ile ilgili bilgi sahibi olmasalar dahi fikir sahibi olma özellikleri vardır.

Zekâsı herkes tarafından kabul görülmüş ünlü bilim insanı Einstein, insanların önyargılarını yok etmenin atomu parçalamaktan daha zor olduğunu savunmuştu. Bu düşüncenin doğruluğuna ne yazık ki günlük yaşantımızda da sıkça rastlamaktayız. Örneğin yeni taşındığınız mahalledeki komşularınız, sizi ilk gördüklerinde genelde hakkınızda bir fikir edinirler. Aslında normal gibi duran bu durum, fikrin sabitlenip sonunda kişinin etiketi haline dönüşmesi ile haksızlık olur. Hele bir de, birisi yeni komşu hakkında bir grup içinde kötü bir fikrini dile getirirse artık o yeni taşınan ağızyla kuş tutsa farklı görünemez. Çünkü diğerleri hakkında yargı sahibi olmuşlardır. Hem de henüz daha onu tanımadan. Artık toplumumuzda bazı kimselerin, "tanımıyorum, o yüzden yorum yapamam" demelerine bile hasret duyar olduk, hâlbuki bundan daha normal bir diyalog lügatımızda bulunmamalı bu gibi durumlarda. Hayatta evrensel düşünmesini bilmeli ve kalıplaşmış düşüncelerimizden bir an önce sıyrılmalı ve ön yargıya meydan okumalıyız. Çünkü ön yargılar insanlar arasında kibir ve kin sokar, bu kibir ve kinin sonucunda insanlar birbirinden uzaklaşır. Onun için insanların kimliklerine bakılmaksızın, sadece insan olduğu için sevmeli ve peşin hükümden bir an önce kurtulmalıyız. İnsanlar olduğu gibi kabul edilse, dinine, cinsiyetine, ırkına, yaşama şekline bakılmaksızın hoş görülse ön yargı diye bir şey olmaz. Her insanın aynı olaylar karşısında tepkileri farklı olabilir. Sizinle aynı siyasi görüşe sahip olmayan birini suçlamaya hakkınız yoktur. Kimin dindar kimin dinsiz olduğu sizi ilgilendirmesin. Böyle şeyler insanları böler ve yapıcı değil yıkıcı olursunuz.

Bu sebeplerden ötürü hayatınız boyunca insanları tanımadan yargılamamanızı rica ediyorum. Çünkü dünya ancak o zaman yaşanılabilir bir yere dönüşecektir.

Büşra Güç
9-D 364

UMUT

Fırtınanın ortasında
Gökkuşağı beklemek gibi şimdi
Ne var ne yoksa alıp götürün rüzgara karşı,
Her daim bir umutla
Bir hevesle
Lakin fırtına dinmez.
Rüzgar kırdıysa eğer ağaçların dallarını
Bir daha çiçek açmazlar
Bahar gelse dahi
Ayazı yaşarlar yazın ortasında

Ecem GÜLER
12-F 962

UMUTSUZ DÜŞLER İNSANI ÖLDÜRÜR

Hayat, çizerken zorlandığımız bir resme benzer. Renkleri ve ayrıntıları seversen hayatı da seversin. Asi bir rüzgârı, sıcak bir ıhlamuru, elleri titremekten kaşık tutamayan bir yaşlıyı, ömrüne eşlik edecek bir eli, dağların güzel çiçeklerini sevmek lazım. Özlediğinin resmine bakıp gözyaşı dökmek lazım, gözün yolda beklemelisin babanı ben küçükken pencereden ayrılmazdım galiba zamanla o pencereden uzaklaştım ama önemli olan yüreklerimizin güzelliğini koruyabilmek, önemli olan her anın güzelliğine doyamamak. Ömür bir penceredir hepimiz sırayla bakıp geçeriz yeter ki yüreğin güzelliklere açık olsun. Kişinin düzeni de, dünyanın düzeni de değişir fakat sen daima sevmeyi sevmelisin. Yaradılışın karanlıktan çok aydınlığa, kederden çok mutluluğa dayanmalı. Ne güzel, ne yalansız ne sıcacık insanlar var gözleri, gözleri ne de güzel parlıyor, bu güzel insanları keşfetmek gerek. Hele ki sürekli gözümüzün önündeki mucizeler: karın beyazlığı, yazın sıcaklığı, baharın güneşi...

Dünya yaşanmaya değer bir pencere, bir de yüreğin bir bahar kokusu taşıdı mı benliğinde, varsın bir gurbet türküsü olsun dilinde. Zamanı geldi mi o gurbet türküsü de son bulur. Yüreğinde ki konuşma umudu kurak bir toprakla suyun kavuşması gibi karışır hayata. Dünya tam anlamıyla yazılamayacak kadar tuhaf bir gezegen. Av ve avcılarının, iyi ve kötünün, zengin ve fakirin dünyası... Ama bu dünyada yaşanmaya değer bir sürü güzellik var. Asıl felaketin umutsuzluk olduğunu unutma. Umutsuz düşler insanı öldürür. Sen hayatı doruklarının ötesinde yaşamayı öğrenmelisin.

İlkay YALÇIN
11-B 415

YAZIMI KARIŞTIRILAN BAZI SÖZCÜKLER

<u>YANLIŞ</u>	<u>DOĞRU</u>	<u>YANLIŞ</u>	<u>DOĞRU</u>
Herhangibir	Herhangi bir	Ispat	İspat
Hiç bir	Hiçbir	Kirbit	Kibrit
Bir takım	Birtakım	Kiprik	Kirpik
Bir kaç	Birkaç	Nalet	Lanet
Bir çok	Birçok	Mahsun	Mahzun
Yada	Ya da	Maydonoz	Maydanoz
Birden bire	Birdenbire	Laylon	Naylon
Herşey	Her şey	Raslantı	Rastlantı
Hoşgeldin	Hoş geldin	Sarmısak	Sarımsak
Birşey	Bir şey	Süpriz	Sürpriz
Asvalt	Asfalt	Őöför	Őoför
Çenber	Çember	Tasfir	Tasvir
Direk	Direkt	Tıraş	Tıraş
Eőki	Ekői	Yalıő	Yanlış
Espiri	Espri	Yanlız	Yalnız
Filim	Film	Fiat	Fiyat
Herkez	Herkes	Fayiz	Faiz

MENAL ŞARKISI

MENAL bir okul değil
Bir aile yuvasıdır.
Bu yuvanın babası
Ömer Tunç Hocamızdır.

Baba desteksiz olmaz
Her şart ve her koşulda.
Gençler burada alkış
Can Hatice Sol'a'ya

Disiplin temel taşı
Başarının şüphesiz.
Gündüz Hocam olmasa
Ne yaparız belirsiz.

Formalar çok sevimsiz
Hocam valla biçimsiz.
Bunu bir kez düşünüp
Vazgeçsek iyi ederiz.
Tıraş pantolon derken
Canımızdan bezeriz

Psikolojim bozuldu,
Ayrıldım sevgilimden.
Arman hocam gel bir bak
Sen anlarsın halimden.

Bir resim yap çocuğum,
İçinde sevgi olsun.
Sevgisiz resim olmaz
Özlem Hoca sağ olsun.

Menal onsuz o menalsız
Katiyen olamıyor.
Beyler hizaya geçin
Tansel Hoca geliyor.

Nilay Hoca gülüyor
Kafiyeler tutmuyor.
Hocam biz ne yapalım?
Edebiyatımız yetmiyor.
Kaside, koşuk, gazel,
Bize hitap etmiyor.

Darvin de kim oluyor?
Bozdağların yanında.
Hocam tamam defolduk
Hiç bakmayın kusura.

Madem geldin dünyaya,
Dedi çalış kimyaya.

-10 mu verirmiş
Koskoca Büşra Hoca.
Ekrem Hoca canımız,
Onu hiç unutmayız.
Görmüyor diyenlerin
Alnını karışlarız.

Vallahi ayıplarız.
Halimizi anlıyor,
Biz sadece buna bakarız.
Tarih denen illeti
O anlatınca anlarız.

Dünder Hoca kraldır
Öğrencinin gözünde
Reis Fener şampiyon
Valla sen hiç üzülme

Bizi çok sever candır
Tatlı şebnem hocamız
Branşı kötü yalnız
Hiç basmıyor kafamız

Yazma işlemi dedi
Fiziğin efendisi
Al kalemi eline
Yılmaz Hocam istedi

Durun henüz bitmedi
Sıra ona gelmedi
Etkileyelim dedik
İngilizcemiz yetmedi
Zeynep Hocam we love you
Anladınız siz onu

Birbirinden kıymetli
Her hocamız illaki
Sözü bitirmek lazım
Çok sıkımdan sizleri

Yoksa biz anlatırız
Yarına dek bıkmadan
Bunca güzel hocaya
Gönlümüze duymadan

41 kere maşallah
10-E'den herkese
Biliyoruz ki MENAL
Başöğretmenin izinde

10 E SINIFI ÖĞRENCİLERİ

İZMİR'İN İŞGALİ

Tahrip olmuş ülkemizin alışılmış bir gününde,
Korkulan şey oldu sabahın erken saatlerinde.
Yunanlılar ayaklarını basmıştı güzel şehrim.
İzmir'imın güzide semtlerinde,
Düşman ordusu kol geziyordu!

Sevinç gösterisi yapmakla meşgullerdi Rumlar,
Şehrimin masum insanlarını korku kaplamıştı.
Karşısında hiçbir engel bulunmayan
Düşman ordusu,
Sırıtarak ilerliyordu şehrimin içinde!

Telaşlı halkımın içinden bir yiğit çıktı,
Belindeki silahı çıkarmış,
Kıvrak bir hareketle tetiği çekmişti,
Öldürmeden ölmeyecekti gazeteci Hasan Tahsin,
Sıktı kurşunu, vurdu Yunanı.

İyice kargaşa kaplamış şehrimi,
Vahşice tutumuyla arttırdı düşman,
Askerlerime eziyet ediliyor,
Hanedanıma giriliyor,
Kadınlarıma işkence ediliyordu!

Buna kayıtsız kalamıyordu şehrimin sakinleri,
Eline ne geçirdiyse saldırmaktaydı Yunana,
Yunanlar zaferiyle
Övünmekteyken,
Şanlı ordumun büyük taarruzuna hazırlanmaktaydı.

26 Ağustos'ta başlayan taarruz,
Kurtuluş savaşımızın son safhasıydı.
Atatürk yayınladı en net bildirisini:
-Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir ileri!
Uşak, Eskişehir, Balıkesir, Bilecik, Aydın ve Manisa
İşgalci Yunana son darbe İzmir'de vurulacaktı.

9 Eylül sabahında, İzmir'ime bahar geldi.
Girdi şehrim şanlı ordu,
Arkasına bakmadan kaçtı yunan ordusu,
Kimin sonu denizin dibi oldu,
Kimi ise ölümünü Türkün tüfeğın dipçığında buldu.

Çiçeklerle kutlandı İzmir'imın kurtarılışı,
Askere dualar edildi,
Atamın eli öpüldü.
Bir kez daha anlaşıldı ki, Türkün yurdunda düşmanın sonu ölümdü!
Özay ÇETİN

ÇOCUK VE SAVAŞ

Ölecek miyiz?
Diye sordu küçük kız
Elinde tuttuğu
Sımsıkı sarıldığı
Yırtık pırtık bir
Oyuncağı vardı.

Annesi cevap veremedi
Belli ki o da korkuyordu
Bu bilinmezlik
Onu kahrediyordu
Kızına yaklaşıp

Sımsıkı sarıldı.
Savaş bu muydu?
Masumların üstüne çöken
Bir kabusun

Çocukların bir gecede büyüdüğü
Çaresiz annelerin ve
Savaşa giden babaların
Ölerek yok olduğu.

BİLİYORUM

Biliyorum bu halleri,
Bazen bitti diyorsun,
Daha da devam edemem,
Bitti işte tükendi,
Sonda kalan umutlarım.

Anlıyorum bu halleri,
Çaresizliğe teslim oluyorsun.
Korkuyorsun ve uzak duruyorsun,
Bilmiyorsun,
Her şeyin gelip geçici olduğunu.

Görüyorum zorlanıyorsun,
Tüm bunları idrak etmekte.
Kalkıp pencereni açıyorsun,
Biraz hava alman lazım,
Her şey üst üste gelmiş.

Yapman gereken çok basit;
Biraz kendine inanmak.
Tüm olup bitene rağmen inatla yola
Koyulmak.
Kalkıp en sevdiğin şarkıyı açıyorsun,
Çayını çoktan demledim.

Özay ÇETİN 10-E

İSTANBUL

Yıllarca, yüzyıllarca hüküm sürmüş bir imparatorluğun ardından geriye kalan tek izdir "İstanbul".

Her bir karışı sadece güzeldir. Gelirsin gezersin, düşünürsün ve bir kez daha âşık olursun ona. İstanbul'un kendi içindeki dünyasına değil belki ama kız kulesine tutulursun. Ardındansa İstanbul boğazına baka kalırsın aheste aheste.

Vapurların gemilerin bir bir gidip gelişini izlersin deniz kenarında. Sonra bir banka oturursun ve saatlerce kuşların civıltısı eşliğinde boğaza bakakalırsın. Kışın dalgalarla yırtıp atarsın benliğini, yazın güneşin gülümseyişiyle sende gülümersin. Ne zaman olursa olsun hep ısıtır içini İstanbul. Vapurda martılara simit atar onlarla birlikte özgürlüğünü haykırırsın insanlara, tüm dünyaya. Her şeyiyle büyüleyebilir seni İstanbul.

"Aşkı tenlerde aramamak gerek kimi zaman. Ben asıl aşkı buldum İstanbul."

Kenan ÖZGÜVEN 11-A

İstanbul gezisinden kareler

PAZAR ÖYKÜSÜ

Evimin karşısında her salı kurulan, insanların hayat koşuşturması ve endişesinin en somut hali olan Pazar baktım şöyle bir... Akşamüstü saatlerinde daha da kalabalıktı. Çünkü daha ucuzdu haliyle. Seçimsiz ve gezimizdi lakin ucuzdu. Kadınlar gelirdi daha çok pazara. Mutfağını çekip çevirmeye çalışan, daha çok anne olan kadınlar. Pazarcılar hep bağırırdı. Kimi dünyadan hıncını alırcasına öfkeli, kimi hayatın yüküyle dalga geçercesine şakacı. Pazar ahalsinin dikkatini çekmek için buldukları sözler, şakalar, hareketler; insanda gelecek vadeden bir sürü reklamcının burada heba olduğu hissi uyandırırdı.

Bu kargaşayı, telaşı seyrederken resim öğretmenimi hatırladım. Bizden, bir Pazar resmi çizmemizi istediği, benimde beceremediğim o dersi hatırladım. Çok kötü bir resim olmuştu. Hatta olmamıştı. Başarısızlık içime işlemiş olmalı ki hala tüm sebze ve meyveler o kötü anı hatırlatır bana. Öğretmenimin yüzündeki o istihzai ifade arkadaşlarımla gülüşmeleri... Sonra öğretmenim, neyse en azından deniyorsun demişti. Haklıydı. Bu gün olsa onunla, bu resmi çizdirmek istemesinin nedenini konuşurdum. Kazanımı neydi bizim için? Resim dersi her hafta söylenen çizmeyi denemekten mi ibaretti? Sesim güzel değil ya da flüt çalamıyorum diye müzikten kalmalı mıydım? Neden hiçbir edebiyat dersinde "Şair burada ne demiş yerine, siz ne anladınız?" diye sorulmazdı. Nerelerdesin kim bilir sevgili resim öğretmenim? Burada olsan söyler miydin bana, neydi sanat? Görmek miydi, hissetmek miydi, hayatı inceleyip daha çekilir hale getirmek miydi? Tarihi olur muydu sanatın mesela, hiç sanat tarihi olur muydu? Oysa altı yaşıma döndürmüştü beni resim dersi. Sen bana "Pazar resmi çiziz" dediğinde annesinin elinden tutmuş çileklere bakan o çocuğu hatırlatmıştı. Tam karşıımızdaki tezgâhın önünde durmuşlardı. Annesinin bir elinde bir kaç poşet vardı. Diğer eliyle çocuğun elini tutuyordu sıkıca. Çocuk farkında değildi oysa. Onun gözü çileklerdeydi. Nasıl da istiyordu bir tanecik olsun yemek. Gördüm çilek kokulu derin bir nefes çekti içine. Sadece o an belli belirsiz gülümsedi gözleri sonra soldu o gülümseme, yerini umutsuzluğa bıraktı, annesinin gözleriyle buluştu. "Alalım mı anne?" dedi. Bir şey demedi kadın. Biraz daha sıktı çocuğun elini. Boş gözlerle baktı çocuğun kara sarı gözlerine, sonra çileklere baktı. Hayır dedi. Alamayız! Vazgeçmedi çocuk hemen bir daha denedi. Tuttu elinden çekti annesini. Ne olur, anne azıcık alalım dedi. Sahi ne olurdu? Altı yaşındaydım. Kadının gözlerindeki boşluğun aslında yokluk olduğunu anlayamazdım. Sadece çaresizliğini sezebiliyordum. Küçüldüğünü, kahrettiğini, acıdığını, kızdığını... Sadece bomboş gözlerle dolu dolu baktığını sezebiliyordum.

Belki bir iki saniye süren ancak benim hayatımı dolduran kısa bir bakışmadan sonra gittiler. Çilek kokularının arasına karışıp gittiler!

İşte bunu çizmeye çalıştım aslında o derste. Becerememiştim. Çünkü çileklerin kokusu çizilmiyordu. Kadının gözlerindeki boşluk, çocuğun elinin ağırlığı, ikisinin de omuzlarındaki yük... Çizilmiyordu. Öğretmenim "En azından denedin" dedi.

Yıllar sonra ise anlatmak istedim. Bir tatil boşluğunda oğlunun çileğini yerken, bir Pazar manzarasının karşısında. O çocuğun daha sonra dünyanın en güzel çileklerini yemiş olmasını dileyerek... Anlatmak istedim. En azından denedim.

Nilay Evgin ÖCAL

FURKAN BAYIR İLE ROPÖRTAJ

Okulumuz 12. Sınıf öğrencisi Furkan Bayir 18 yaşında ve Menemen Doğumlu

Neden futbol?

Kesin bir neden söyleyemem futbol için... Ama hem spor yapmak için hem düzenli bir hayatım olabilmesi için diyebilirim. Özellikle toplum içine karışmayı, sosyal bağlar kurmayı olarak sağlıyor bir diğer nedeni de bu benim için.

Kaç yaşında futbolla nerede nasıl tanıştınız?

Futbolla tanıştığımda beş yaşındaydım. İlk top oynamam doğru söylemem gerekirse evin koridorunda başladı. Evin koridorunda oynaya oynaya sonra her çocuk gibi sokakta oynayarak kendimi geliştirmeye başladım. Mekân olarak yerler söylemem gerekirse evin koridoru ve sokak demem daha doğru olur. Dayım sayesinde tanıştım futbolla. Bana hep bir şeyler anlatarak, öğreterek futbolu sevdirdi bana.

Futbola seni kim yönlendirdi?

Beni futbola hem yönlendiren hem de sevdiren kişi dayımdır.

Futbolcu olmasaydın ne olmak isterdin?

Bu soruyu daha önce hiç düşünmemiştim ama polis ya da asker olmak isterdim.

Futbolu sevmenizin?

Futbolu sevmemde tek neden yok birden çok nedenim var. En başta, futbol oynayarak spor yapıyorsun, dengeli bir hayatın oluyor, toplum arasına karıştırıyor seni, insanlar arasında sosyal ilişkiler kurmada güzel olanaklar veriyor başlıca nedenlerim bu.

Gelecekteki hedefleriniz nelerdir?

Gelecekteki hedefim oynayabildiğim en iyi ligde oynayabilmek ve ailemin mutluluğunu, ileride de olacak ailemin mutluluğunu sağlamak.

Futbolculuğun zorlukları nelerdir?

Her işin bir zorluğu vardır derler. Futbolun da şöyle zorlukları var. Öncelikle; idmanları yorucudur, bu işe başlamadan önce vücut yapınızın da futbol

oynamaya elverişli olması gerekir. Eyer ailenizden uzak bir şehrin takımında oynuyorsanız ailenizden yaklaşık on ay ayrı kalmanız gerekiyor demektir. Maçlarda olan hava olayları futbolun zor taraflarından biri yağmur, kar, çamur demeden oynamanız gerekiyor. En zor yanı ise futbolcunun sağlığıdır, günümüzde de görüyoruz ki maçlar da türlü türlü sakatlıklarla

---

karşılaşabiliyoruz. Ağır bir sakatlık geçirmesi durumunda futbolcuların futbol hayatının bitmesiyle son buluyor.

Futbolculuğun en sevdiğiniz tarafı nedir?

Farklı farklı şehirleri görebiliyorsunuz, yabancı ülkeleri gelip görebiliyoruz. Futbolun sevdiğim tarafları bunlar diyebilirim.

Maçtaki pozisyonunuz nedir?

Ben maçlarda defans hattında stoper mevkiinde görev alıyorum.

Defans, forvet ve orta saha da oynamak nasıl?

Her mevkide sizlerden başka şeyler istenir. Biz defans hattı olduğumuz için elimizden gelenin en fazlasını yapmamız lazım. Diğer mevkilerde oynayan futbolcular da böyle tabi ki. Toplum arasında bir laf vardır "Top geçer adam geçmez" diye bizim hattımızda böyle adamı yiyeceksin orda arkadaş.

Takım olmak nasıl?

Birlik ve beraberlik içinde olmayı, birlik içinde hareket etmeyi öğretiyor.

Antrenör ile aranız nasıl?

Profesyonel hayatımda ilk çalıştığım hocam eski Galatasaray oyuncusu Suat Kaya. Kendisi gençleri seven çok iyi bir antrenördür. Gençlere çok önem ve şans verdiği için aram olması gerektiği gibi desem daha doğru olur.

Maçlarda heyecanlanıyor musunuz?

Futbol hayatımda sadece iki kere heyecanlandım. Birincisi on iki yaşındaki oynadığım ilk futbol maçında. İkincisi profesyonel takımında ilk oynadığım maçta heyecanım vardı.

Taraftarların davranışları hoşunuza gidiyor mu?

Bütün hareketleri hoşuma gitmiyor desem yeridir. Futbolu sevdiren diğer etken taraftardır. Oyunculara moral vererek, enerji verirler bu güzel yanı. Ama işin içine çoğu zaman küfür girebiliyor. Kavgalar da olabiliyor çoğu maçta, bunlar ise hoşlanmadığım tarafı.

Maçta oynamak sizi rahatlatıyor mu?

Eğer sonunda yeniyorsak tabi ki de rahatlatıyor, yenilgi sonucu için de aynı şeyleri söyleyemem ama.

Futbolun hayatınızdaki konumu nedir?

Benim için hem sevdiğim işi yapıyorum aynı anda hem sporumu yapıp hem de paramı kazanıyorum. Yeri oldukça büyük.

Futbolun nen önemli temaları nedir?

Spor, sağlık, beslenme, toplum içine girme, düzen, disiplin söyleyebileceğim temalar arasında.

ENGLISH PAGE

ABANCE

i am dying in your absence
though life is the life
still traffic is congestion
and all drivers are shouting
however everything same
i am missing without you

BLUES OF GOD

I've met with a man who identified yourself
as "blues of god"
I just sidle up to him and asked;
Are you my soul whom I couldn't touch over
the years?

DENY

i dont deny what I've done for you
and you can not deny
for no reason
you've run from me

EVEN THOUGH

I am not a big poet
I did not write giant poems
Even though I did
whatever, do you want tea?

I did not meet with pen
I did not see any paper
Even though I did
You wish had read my poems?

FADE AWAY

you left me behind
there isn't any light here
I am holding a white flag
I am begging you just give me hand
I will be glad
otherwise;
I could fade away

FEEL ALONE

I guess I am feeling more alone
than every time I had lived.
perhaps I ain't living anymore
am I mess with blues?

FOLK

if he hadn't come
if he had lost his hope
what could done this folk?

maybe we would devastate
if he gave his faith to darkness
at the end of the day we collaborated.

sometimes i just can not believe
my great grandfathers saved my country
I am living within peace.

when I look back on
I can clearly see there misery
that's why thank you god

and thank you our great generals
and my family member; Ataturk
thanks all, thanks for everything you have
done."

FROM RIVER

I've sent-off my tears whom mixed up into
river.

IF I WERE

if i were a man who is a smoker
i could grate to my lungs
at this time of day

the cigarette smoke would
rise through my mouth
if i were a man who wants to kill himself

IN ANOTHER LIFE

I can kill myself and believe me
its not harder than you think

I just grab a knife and thats all
I am glad to met you

inthere another life's waiting me
all things are ready believe me

everything a trick you'll see
when the sun refuse to rise one day

you may pass me a knife elatedly
and we'll meet in another life

- you will meet with the pain
when the life pull of your wings -

---

kendimi öldürebilirim ve inan
düşündüğünden zor değil bu bir bıçak
kapatırım ve hepsi bu seninle tanıdığımı
memnunum orada başka hayat bekliyor beni
herşey hazır inan bana
herşeyin bir aldanmaca olduğunu göreceksin
güneş bir gün doğmayı reddettiğinde
bana memnuniyetle bir bıçak uzatabilirsin
seninle başka bir dünyada buluşacağız acıyla
tanışacaksın kanatlarını kopardığında hayat

LETTERS TO NOBODY

Do you know that? I am not a patient man.
It is 00.01 and I know that I've waited for
you enough. Every night, every unmerciful
night I've waited for you but you haven't
come.

Where is the justice which people say?
What is that? I've not met with it.

Do you know that you are leaking in my
window every night? maybe I am suffering,
In my skin, the blood is slipping and I am
just watching that.

Everything enough nonsense, you aren't
here, you don't recline on my shoulder. I
am checking my watch, it is now 00.07. Do
you realize that nothing changes?
I am here, you are there,
and the silence is everywhere
my hands are here,
how about yours?
they aren't here,
probably,
I am not belong here too.

MIND

literally I lost my mind
do not try to fix that

MISTAKE

when I realized that you do not deserve me
for i make that a lot of things for you, i
decided that i will not knock of your door
once more again but do you know what I've
done? Yes, i knocked. And now finally I
clearly understand that how I so fall in love
that with you.

I've burnt my poems,
who can come out of the blue
and say
you did a wrong mistake?

NIGHTMARE OR REAL

i am walking in a jungle
everywhere crawl with trees
birds are flying and
greeting me
in a manner i know them
where i saw all of this?
is it a nightmare or real than
everything?

POEMS FROM STARS

Im in a jungle
even you cant find me
if you had found me
what will be changed?

could you touch my heart
can you hold my hand
if i had died here
what will be changed?

QUESTION

give me an evidence that we are alive.
or accept that we are dead people,
who are breathing.

and its true which people are living,
but,
did you see their steps,
in the snow?

you can see their tracks,
but after uttermost 2 minutes
when the snow top-dress,
their tracks transform to
a delusion.

SOCIOPATH

sociopath bigger than a word
maybe I didnt meet with anyone in world
who looks like me
so, I am greatest sociopath
and you cant beat me

SOPHISTICATED

while you do not know how the count
i went out to the balcony for count stars

STORIES

tell me stories

---

which the ends aren't bitter
just tell me stories
which you may come with me
when the sun rise with glitter

and show me all of these are
not only consist of little dreams
thus I can believe you
for new starts

THE HERO OF TURKS

Mustafa Kemal Ataturk, also known as the great leader, the commander in chief, the first marshal in Turkish Army. A savior of the Turkish public. Perhaps, most of them.

Above all, he saved us. That's why he is our savior. For this reason, he is our Superhero. If he hadn't existed, what would we have done? Our folk was reading-challenged. Our people were up to the creek without a paddle, they were scared. In this time, people could not find come up against a brick wall.

But, he came out of the blue. He was hopeful, he always says that this situation not as hard and desperate as thought. He says that we can fix that!

He was from Thessaloniki. He was born in 1881. But he was own immortality because he didn't die at no time.

He was also own some superpowers. What were these are? Let me put it this way;

He was farsighted, he was super hopeful. He was careful, nationalist and also a literate man. While no one knows nothing, he always reading something.

Otherwise, he wrote a lot of books. These books were; Nutuk, Bolugun muharebe Egitimi, Cumali Ordugahi, Geometri (about

math), Taktik ve Tatbikat Gezisi, Subay ve Komutan Ile konusmalar.....

Today's, someone people of us don't like Ataturk's actions. They don't have respect for Ataturk even! Can you believe that? But, it's fact.

Despite everything, I like Ataturk. He is my superhero, he is our superhero. He is one of us. His opinions and ideas never died together his body! I care for him and I always will!

TIRED

I dont wanna study
I dont wanna breathe
I dont wanna talk with anybody
Actually
I dont wanna do anything

'cos if I do them
I will feel tired again
and
I am tired out of feel tired

WHEN YOU COME

flowers will grow up again when you come
also dreams too
the people will be glad
so am I

wars will disappear
no more gun shoot
I swear you
the world will be better than now
and when you came
I will be waiting for you
as it is now

TORCH

send me something from you
thus i can use it qua mine torch
in my way which I always get lost

GÖLYAZI

İki yıl öncesine gidelim, bir televizyon programında tarihi bir kasabayı; balıkları güzel olan minik gece kondu evleri olan ve kocaman bir çınara sahip olan adayı anlatıyorlardı izler izlemez gitmek, gezmek, görmek istedim.

Ertesi sene yaz tatilinde beni göl yazıya götüreceklerini söylediler ve ailece toplandık; anneannem, teyzem, kuzenim, annem. Arabayı bindik kısa, keyifli bir yolculuk yaptık. Bazen yolları karıştırdık ama günün sonunda o kadar mutluyduk ki bu karışıklığa değdi bence.

Gölyazı adasına vardık çok heyecanlıydım, oradaki görevliler arabamızı adanın girişine park etmemizi ve adanın içine belediyeye ait olan otobüslerle gitmemizi söylediler. On dakika içinde tamamen adanın ortasındaydık. Uluabat Gölü'nün ortasında. Birbirinden küçük, tatlı balık restoranları vardı gölün ortasında ve bizde birisine girdik oturduk. Dükkân sahibi kadınla biraz konuştuk. Siparişimizi verirken bize balıkları gölden tuttuklarını ve göl yazının çok fazla turistlerin geldiği tarihi bir yer olduğunu söylediler. Etrafı güzelce inceledim bir kahvehane sahibi bana dergi verdi, göl yazıyı tanıtan dergiyi hemen okudum biraz, inceledim. Eskiden, çok eskiden burada bir kral yaşamış. Bu benim ilgimi çok çekmişti ve epeyce yürüdük, kralın yaşadığı tarihi alana gittik. Ağlayan çınarın yanında bir sürü fotoğraf çekindik. Saat geç olmuştu ve biz, bizi arabamızın yanına götürecek olan belediye otobüsünün son saatini kaçırmıştık. Oraları bir yardım sever abi bizi arabasıyla yukarıya, arabamıza kadar götürdü. Bu güzel anıdan bana kalan şey isteyince her şeyin gerçekleşebilecek olduğu.

Sude KILIÇ 11 A -63

SİVAS ELLERİ

Sivas denilince akla ilk kebabı gelir. Ama Sivas sadece kebab değildir, tarihte medeniyetlere ev sahipliği ile Atatürk'ün kongresinde en önde olan şehir.

Sivas denilince akan sular durur benim için. Ne de olsa memleketim. Şair Mehmet Özcan ne güzel demiş: "Sivas'ın yollarına çıkayım dağlarına" hadi şimdi Sivas'a gidelim. İlk durağımız Sivas merkezde bulunan Bakırcılar Çarşısı. Bakırcılar Çarşısı Anadolu Selçuklu devletinden bu güne gelmiş olup birçok kişinin kazanç kapısı olmuştur. Bakırcılar çarşısının bir diğer özelliği ise Unesco dünya miras listesi adaydır.

Bakırcılar Çarşısı denilince aklınıza sadece bakır eşyaların satıldığı yer gelmesin. Sivas'ın diğer ürünleri, kemik tarak, Sivas kilimi ve daha nicelerini satan dükkânlar. Şimdi adresimiz Divriği Ulu Cami. Burada yine Anadolu Selçuklu döneminden kalan bir eser. Unesco miras listesine 2014 yılında girmiş bulunmaktadır. Üçüncü ve son durağımız olan Sivas Yıldızeli Esen Çay köyündeki Yeşil Direk Türbesi. Bu türbeye Yeşil Direk Türbesi denilmesi sebebi 16. yüzyılda o köyde yaşayan adı bilinmeyen bir kadını evinde ölü bulurlar. Bu kadını evinin arkasındaki bahçeye defnederler. Aradan biraz zaman geçtiğinde kadının mezar taşının yeşile döndüğünü fark ederler. Köylü mezara ertesi gün gelir ve mezarın etrafı yeşile boyanmış. Etrafı kuru ağaçlarla dolu olan yer yemyeşil mezarın başındaki kurumuş tulumbadan su geliyor. O günden sonra herkes oraya adaklar adayıp dilekler dilemeye başlamıştır. Sivas anlat anlat bitmez de bu kadarını anlatabildik. Elveda madımak, elveda kuzu tandır, elveda bir uçtan bir uca akan Kızılırmak...

Dinçer ÇALIKUŞU

11-A 40

DEUTSCHE SEITE

Ich höre Istanbul

Ich höre Istanbul, meine Augen geschlossen.
Zuers weht ein leichter Wind,
Leicht bewegen sich
Die Blätter in den Bäumen.
In der Ferne, weit in der Ferne.
Pausenlos die Glocke der Wasserverkäufer.
Ich höre Istanbul, meine Augen geschlossen.

Ich höre Istanbul, meine Augen geschlossen.
In der Höhe die Schreie der Vögel,
Die in Scharen fliegen.
Die großen Fischernetze werden eingezogen,
Die Füße einer Frau berühren das Wasser.
Ich höre Istanbul, meine Augen geschlossen.

Ich höre Istanbul, meine Augen geschlossen.
Der kühle Basar,
Mahmutpascha mit dem Geschrei der Verkäufer,
Die Höfe voll Tauben.
Das Gehämmer von den Docks her;
Im Frühlingswind der Geruch von Schweiß.
Ich höre Istanbul, meine Augen geschlossen.

Ich höre Istanbul, meine Augen geschlossen.
Im kopf den Rausch vergangener Feste.
Eine Strandvilla mit halbdunklen Bootshäusern,
Das Sausen der Südwinde legt sich.
Ich höre Istanbul, meine Augen geschlossen.

Ich höre Istanbul, meine Augen geschlossen.
Ein Dämchen geht auf dem Gehsteig.
Flüche, Lieder, Rufe hinter ihr her.
Sie läßt etwas aus der Hand fallen,
Es muß eine Rose sein.
Ich höre Istanbul, meine Augen geschlossen.

Ich höre Istanbul, meine Augen geschlossen.
Ein Vogel zappelt an deinen Hängen.
Ich weiß, ob deine Stirn heiß ist oder nicht,
Ich weiß, ob deine Lippen feucht sind oder nicht.
Weiß geht der Mond hinter den Nußbäumen auf,
Ich weiß es von deinem Herzschlag.
Ich höre Istanbul.

---

wohl dem, der Sagen kann, Ich bin Türke! (*ne mutlu türküm diyene!*)
Frieden im Lande, Frieden in der Welt! (*yurtta sulh cihanda sulh*)
Meine ganze Hoffnung ist die Jugend. (*bütün ümidim gençliktedir.*)
Die Kinder von heute sind die Erwachsenen von Morgen. (*bugünün küçüğü yarının büyüğüdür.*)

Meine Lehrer! Die neue Generation wird Ihr Werk sein. Die Republik braucht charakterfeste Hüter, die geistig, wissenschaftlich und körperlich stark sind."
("Öğretmenler! Yeni nesil sizin eseriniz olacaktır. Cumhuriyet, fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller ister".)

Deine erste Pflicht ist, die nationale Unabhängigkeit, die türkische Republik immerdar zu wahren und zu verteidigen. (*EY TÜRK GENÇLİĞİ! Birinci vazifen, Türk istiklalini, Türk cumhuriyetini, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.*)

"Eine Nation ohne Kunst ist von einer Lebensader abgeschnitten."
(*Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir.*)

---Ich möchte eine Land --- Memleket İsterim

Ich möchte ein Land
Mit blauem Himmel, grünem Zweig, gelbem Feld;
Es soll sein der Vögel und Blumen Welt.

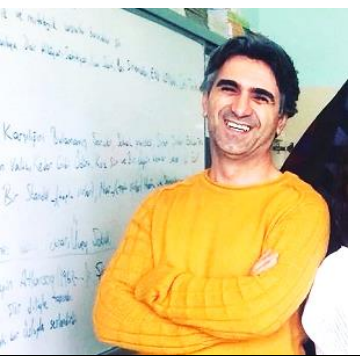

Ich möchte ein Land
Ohne Sorgen im Kopf; ohne Sehnsucht im Herzen;
Es soll den Bruderkampf ein für allemal ausmerzen.

Ich möchte ein Land
Der Unterschied zwischen arm und reich, mir und dir begraben;
Es soll am Wintertag jeder ein Dach überm Kopf haben!

Ich möchte ein Land
Das Leben wie das Lieben vom Herzen allein;
Es soll, wenn überhaupt die einzige Klage die über den Tod sein.

Cahit Sıtkı Tarancı

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ÖĞRETMENLERİMİZDEN KİTAP ÖNERİLERİ

<p>Şefik BOZKIR</p> 	<p>Melek ASLAN</p>
<p>1)Anayurt Oteli-Yusuf ATILGAN</p>	<p>1)Beyoğlu Rapsodisi-Ahmet ÜMİT</p>
<p>2)Aşk-Elif ŞAFAK</p>	<p>2)Bir Ada Hikayesi-Yaşar KEMAL</p>
<p>3)Hakkârî'de Bir Mevsim-Ferit EDGÜ</p>	<p>3)Bir Kedi, Bir Adam, Bir Ölüm -Z.LİVANELİ</p>
<p>4)Az-Hakan GÜNDAY</p>	<p>4)Bit Palas-Elif ŞAFAK</p>
<p>5)Bin Hüzünlü Haz-Hasan Ali TOPTAŞ</p>	<p>5) Daha-Hakan GÜNDAY</p>
<p>Nilay Evgin ÖCAL</p> 	<p>Özlem ERÇETİN</p>
<p>1)Fransız Teğmenin Kadını -John Fowles</p>	<p>1)İstanbul Hatırası-Ahmet ÜMİT</p>
<p>2)Usta ile Margarita-Mihail Bulgakov</p>	<p>2)İskender-Elif ŞAFAK</p>
<p>3)Kazuo Ishiguro- Günden Kalanlar</p>	<p>3)Serenad-Zülfü LİVANELİ</p>
<p>4)Hasan Ali Toptaş- Gölgesizler</p>	<p>4)Adı Aylin-Ayşe KULİN</p>
<p>5)Yaşar Kemal- Filler Sultanı İle Kırmızı Sakal Topal Karınca</p>	<p>5)Uzun Beyaz Bulut-Gelibolu/Buket UZUNER</p>
<p>Gönül UYSAL</p> 	<p>Dilek BAŞALI</p>
<p>1) BuKağı-Emine İŞINSU</p>	<p>1)Cevdet Bey ve Oğulları-Orhan Pamuk</p>
<p>2)Ciğerdelen-Safiye EROL</p>	<p>2)İskender-Elif Şafak</p>
<p>3)El Kızı-Orhan KEMAL</p>	<p>3)Yeni Dünya-Sabahattin Ali</p>
<p>4)Erguvan Kapısı-Oya BAYDAR</p>	<p>4)Ana- Pearl Buck</p>
<p>5) İçimizdeki Şeytan-Sabahattin ALİ</p>	<p>5)Beyaz Gemi-Cengiz Aytmatov</p>

OKULUMUZUN SPORTİF FAALİYETLERİ

Kız Voleybol Takımı

Erkek Basketbol Takımı

Erkek Futbol Takımı

OKULUMUZDA TÜBİTAK BİLİM ŞENLİĞİ DÜZENLEDİK

Okulumuz öğrencileri Kimya Öğretmenimiz Büşra KAYA koordinatörlüğünde Fizik, Kimya, Biyoloji, Matematik ve Edebiyat alanlarında toplam 20 projeye 4006 TÜBİTAK Bilim Fuarı gerçekleştirdiler. Fuar, 27 Nisan 2018 tarihinde okul bahçesinde saat 11:00 de gerçekleşti. Etkinliğe İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Erdoğan AKYÜZ, İlçe Milli Eğitim Şube Müdürü Ali CİVCİR ve İlçe Jandarma Komutanı Yüzbaşı Hüsnü KORKMAZ, okul müdürleri, davetliler ve veliler katıldılar. Kısa bir törenden sonra stantlar gezildi, öğrencilerden bilgi alındı. Ayrıca Görsel Sanatlar öğretmeni Özlem SOMAN'ın rehberliğinde yapılan resim sergisi de gelen konukların ve öğrencilerin ziyaretine açıldı. Menemen Halk Eğitim Merkezi Usta öğreticileri Selda-Erban KAVAK'ın eğiticiliğinde okulumuz öğrencilerinin halk oyunları gösterisi etkinliğe renk kattı. Misafirlere ve öğrencilere ikram yapılarak etkinlik sona erdirildi.

10 Mayıs 2018 Perşembe günü İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün Menemen Lise Caddesinde yapmış olduğu sergide de Projelerimizi sunduk.

Ayrıca önceki yıllarda okulumuzda TÜBİTAK proje yürütücülüğü görevini başarı ile yerine getiren Fizik Öğretmenimiz Yılmaz ERGÜR ve Şermin Bozdağ'a ve de bilim fuarına katkı sağlayan tüm öğretmenlerimize teşekkür ederiz.

RESİM ÇALIŞMALARIMIZ

2017-2018 MEZUNLARIMIZ

2017-2018 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI KADROMUZ

